

[Tove Nielsen.]

interesser, evner og anlæg. Det må vi også tage hensyn til i vores lovgivning, og det er derfor, vi i modsætning til den første formulering fra socialdemokratiet, hvor man talte om sideløbende kurser, hvor emnevalget skulle være det samme i de to kurser, fra venstres side siger, at det er teori at tro på, at man kan arbejde med nøjagtig samme emner på to sideløbende kurser, og så kan man blot på det ene kursus gå mere i dybden og mere i bredden end på det andet.

Vi erkender, at det ikke er muligt for alle elever at nå frem til nøjagtig det samme resultat eller have nøjagtig den samme kompetence den dag, de forlader skolen, uanset om man har været på det ene eller det andet sideløbende kursus. Derfor er det, vi ud fra en realistisk forståelse af situationen foreslår kurser med forskelligt indhold. Det er klart, at så er kompetencen ikke nøjagtig den samme for eleverne, når de går ud af skolen. Vi må altså erkende, at vi kan ikke skabe ensartede mennesker ud af det, men det er en vigtig opgave for os i skolen at være med til at hjælpe alle elever så langt frem, som det overhovedet kan lade sig gøre. Ingen må naturligvis holdes tilbage, og her kommer den individuelle undervisning i allerhøjeste grad ind i billedet.

Hvad angår prøver og karakterer, har vi også hele tiden sagt, at vi mener, de må bevares, i modsætning til det, socialdemokratiet har formuleret i deres lovforslag. Det er ikke, fordi vi mener, at prøver er det eneste saliggørende, men vi mener, at det er en ret, eleverne må have, at kunne få dokumenteret i skolen, hvordan de har klaret sig i de forskellige fag. I det hele taget er det jo sådan, at uanset om man står i et arbejde i skolen eller man står i et eller andet arbejde uden for skolen, så vil vi mennesker nu engang gerne have at vide, hvordan vi klarer de forskellige ting, og hvor vi eventuelt skal sætte ind for at forbedre resultatet. Men prøverne skal forenkles og smidiggøres. Derfor vort forslag om, at man bløder op på det stive prøvesystem, på det stive eksamenssystem, så man kan stykke prøverne sammen. Derfor går forenklingen også ud på, at man efter 9. klasse tager fællesprøver, men deler det op med to forskellige prøver efter 10. skoleår.

Når vi mener, at det er nødvendigt med

karakterer fra 7. klasse af, så hænger det også sammen med, at vi foreslår en lempeligere mulighed for at få dispensation allerede efter 7. skoleår. Vi mener ikke, det er nok, at eleverne forlader skolen blot med en beskrivelse af, hvad de har arbejdet med. Det kan man jo bl. a. se på skolens undervisningsplan, eller man kan læse folkeskoleloven; dér står, hvad de skal arbejde med. En individuel bedømmelse af den enkelte elev mener vi må være nødvendig.

Jeg er meget glad for at høre, at undervisningsministeren også vil se på, hvordan man ud over det, vi har foreslået med „klassens time“, kan styrke faget dansk. Det vil venstre også meget gerne medvirke til i undervisningsudvalgsarbejdet at klare op, for det er meget, meget nødvendigt, at vi nu gør, hvad vi kan for at styrke dansk. Det er jo det grundelement, som er forudsætningen for, at man kan klare alle mulige andre fag. Derfor er det så nødvendigt, at vi nu klarer dette problem, for har man ikke kundskaberne i orden i faget dansk, så støder man øjeblikkelig på vanskeligheder på alle de andre områder.

Jeg vil imidlertid gerne føje én ting til, når vi taler om dansk, og det er, at man kan jo styrke dansk dels ved at tildele det flere timer og, som vi foreslår, ved at give en „klassens time“, men der er en anden ting, som for mig er fuldt ud lige så vigtig, og det er den holdning, som lærerne møder op med med hensyn til undervisningen i dansk. Her tror jeg alvorligt, at det er tiltrængt med en holdningsændring hos den gruppe af lærere, som mener, at det haster egentlig ikke så meget med at lære disse grundkundskaber i dansk, for det kommer nok efterhånden. Det gør det måske også hos nogle, men for nogle er det et handicap, om de bliver sat i stå for tidligt, fordi de ikke får lov til at arbejde med det, som de virkelig magter. Derfor tror jeg, at man i skolen i det hele taget — ikke blot i dansk, men i det hele taget — må have en holdningsændring ind, for nok skal eleverne trives, det skal de, men jeg har den opfattelse, og den deler vi i venstre, at eleverne trives kun i det øjeblik, de virkelig har noget at arbejde med, i det øjeblik de virkelig ved, at de lærer noget, som de kan bruge — også den dag, de forlader skolen.

Vi vil også gerne være med til at styrke